

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (μονομελούς)
της 23ης Οκτωβρίου 2003

Υπόθεση T-279/01

Giorgio Lebedef
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Έκθεση βαθμολογίας - Εκπρόθεσμη κατάρτιση -
Αγωγή αποζημίωσης»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα . . . . . II - 1203

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες απορρίφθηκαν εν μέρει οι διοικητικές ενστάσεις του προσφεύγοντος-ενάγοντος με τις οποίες ζητούσε χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που του προκλήθηκε από την καθυστερημένη κατάρτιση των εκθέσεων βαθμολογίας του για τις περιόδους 1995/1997 και 1997/1999 και, αφετέρου, την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης για την εν λόγω ηθική βλάβη.

Απόφαση: Η Επιτροπή υποχρεώνεται να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 1 500 ευρώ, πέρα από το ποσό των 619,73 ευρώ που του έχει ήδη χορηγηθεί από την ΑΔΑ. Η προσφυγή-αγωγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά. Η Επιτροπή καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι - Προσφυγή - Αγωγή αποζημιώσεως - Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως απορρίψεως του αιτήματος αποζημιώσεως η οποία εκδόθηκε πριν από την άσκηση της αγωγής - Αίτημα που δεν έχει αυτοτέλεια έναντι του αιτήματος αποζημιώσεως
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)

2. Υπάλληλοι - Βαθμολογία - Έκθεση βαθμολογίας - Κατάρτιση - Εκπρόθεσμο - Υπηρεσιακό πταίομα που προξενεί ηθική βλάβη - Καθυστέρηση για την οποία ευθύνεται εν μέρει ο υπάλληλος
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 43)

3. Υπάλληλοι - Βαθμολογία - Έκθεση βαθμολογίας - Υπάλληλοι που ασκούν καθήκοντα εκπροσωπήσεως του προσωπικού - Διαδικασία βαθμολογήσεως - Προθεσμία για την οριστική βαθμολόγηση
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 43· παράρτημα II, άρθρο 1, εδ. 6· γενικές εκτελεστικές διατάξεις της Επιτροπής, άρθρο 7)

1. Η απόφαση κοινοτικού οργάνου με την οποία απορρίπτεται αίτημα αποζημιώσεως αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της διοικητικής διαδικασίας που προηγείται της αγωγής αποζημιώσεως που ασκείται ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Κατά συνέπεια, το αίτημα ακυρώσεως της απορρίψεως αυτής δεν μπορεί να κρίνεται αυτοτελώς σε σχέση με το αίτημα αποζημιώσεως. Συγκεκριμένα, η πράξη με την οποία λαμβάνει ορισμένη θέση το κοινοτικό όργανο κατά τη φάση της διοικητικής διαδικασίας έχει αποκλειστικά ως σκοπό να επιτρέψει σε αυτόν που θεωρεί ότι υπέστη ζημία να ασκήσει ενώπιον του Πρωτοδικείου αγωγή αποζημιώσεως.

(βλ. σκέψη 29)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 18 Δεκεμβρίου 1997, T-90/95, Gill κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. I-A-471 και II-1231, σκέψη 45· ΠΕΚ, 6 Μαρτίου 2001, T-77/99, Ojha κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. σ. I-A-61 και II-293, σκέψη 68· ΠΕΚ, 5 Δεκεμβρίου 2002, T-209/99, Hooyer κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. I-A-243 και II-1211, σκέψη 32

2. Η διοίκηση πρέπει, για λόγους αφενός χρηστής διοικήσεως και αφετέρου προστασίας των συμφερόντων των υπαλλήλων, να μεριμνά για την περιοδική κατάρτιση των εκθέσεων βαθμολογίας μέχρι τις ημερομηνίες που επιβάλλει ο ΚΥΚ και για τη νομότυπη κατάρτισή τους. Συγκεκριμένα, η καθυστέρηση στην κατάρτιση των εκθέσεων βαθμολογίας είναι αφ' εαυτής ικανή να προκαλέσει ζημία στον υπάλληλο για τον λόγο και μόνο ότι η εξέλιξη της σταδιοδρομίας του μπορεί να θιγεί από την έλλειψη της εκθέσεως κατά το χρονικό σημείο κατά το οποίο επιβάλλεται η λήψη αποφάσεων που τον αφορούν. Ο υπάλληλος του οποίου ο ατομικός φάκελος αφενός δεν έχει καταρτιστεί νομότυπα και αφετέρου δεν είναι πλήρης υφίσταται επομένως ηθική βλάβη, διότι το γεγονός αυτό του δημιουργεί αβεβαιότητα και ανησυχία ως προς το επαγγελματικό του μέλλον. Αν δεν υπάρχουν ειδικές περιστάσεις που να δικαιολογούν τις διαπιστωθείσες καθυστερήσεις, η διοίκηση υποπίπτει σε υπηρεσιακό πταίσμα που ενδέχεται να θεμελιώσει την ευθύνη της.

Αντίθετα, ο υπάλληλος δεν μπορεί να διαμαρτύρεται για την καθυστερημένη κατάρτιση της εκθέσεως βαθμολογίας του, όταν ο ίδιος ευθύνεται, εν μέρει τουλάχιστον, για την καθυστέρηση αυτή ή έχει συμβάλει σημαντικά στην καθυστέρηση.

(βλ. σκέψεις 55 έως 57)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 18 Δεκεμβρίου 1980, 156/79 και 51/80, Gratreau κατά Επιτροπής, Συλλογή 1980, σ. 3943, σκέψη 15· ΔΕΚ, 6 Φεβρουαρίου 1986, 173/82, 157/83 και 186/84, Castille κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 497, σκέψη 36· ΠΕΚ, 8 Νοεμβρίου 1990, T-73/89, Barbi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-619, σκέψη 41· ΠΕΚ, 16 Δεκεμβρίου 1993, T-20/89, Moritz κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1423, σκέψη 50· ΠΕΚ, 28 Μαΐου 1997, T-59/96, Burban κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. I-A-109 και II-331, σκέψεις 44 και 50· ΠΕΚ, 12 Ιουνίου 2002, T-187/01, Mellone κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-81 και II-389, σκέψεις 77, 78 και 79

3. Οι γενικές εκτελεστικές διατάξεις που έχει θεσπίσει η Επιτροπή για την εφαρμογή του άρθρου 43 του ΚΥΚ δεν τάσσουν καμία αυστηρά καθορισμένη προθεσμία στη δευτεροβάθμια ειδική επιτροπή ισομερούς εκπροσωπήσεως, όταν η επιτροπή αυτή καλείται να αποφανθεί σχετικά με τη βαθμολογία υπαλλήλου που ασκεί καθήκοντα εκπροσωπήσεως του προσωπικού. Εντούτοις, δεδομένου ότι, κατά το άρθρο 7 των εν λόγω διατάξεων, η διαδικασία πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του οικείου έτους, η προθεσμία αυτή ισχύει κατ' ανάγκη και για τους υπαλλήλους που ασκούν καθήκοντα εκπροσωπήσεως του προσωπικού και για τους οποίους οι εν λόγω διατάξεις προβλέπουν τη διατύπωση γνώμης, σε πρώτη φάση, από την ειδική ομάδα βαθμολογήσεως και, σε περίπτωση αμφισβητήσεως, από τη δευτεροβάθμια ειδική επιτροπή ισομερούς εκπροσωπήσεως. Εξάλλου, κατά το άρθρο 1, τελευταίο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙ του ΚΥΚ, η άσκηση καθηκόντων εκπροσωπήσεως του προσωπικού δεν επιτρέπεται να προξενεί ζημία στον υπάλληλο που τα ασκεί. Αν όμως η καταληκτική ημερομηνία της 31ης Δεκεμβρίου δεν ίσχυε για τη διαδικασία βαθμολογήσεως των υπαλλήλων αυτών, θα έπρεπε να γίνει δεκτό ότι οι δραστηριότητές τους αυτές τους προξενούν ζημία, καθόσον δεν θα παραλάμβαναν την οριστική τους βαθμολογία συγχρόνως με τους άλλους υπαλλήλους που δεν ασκούν καθήκοντα εκπροσωπήσεως του προσωπικού.

(βλ. σκέψη 63)